

Bruxelles, 26.1.2016.
COM(2016) 21 final

IZVJEŠĆE KOMISIJE EUROPSKOM PARLAMENTU I VIJEĆU

**o preispitivanju primjerenosti definicije „priznatog kapitala” u skladu s člankom 517.
Uredbe (EU) br. 575/2013**

SADRŽAJ

1. UVOD	3
2. RAZLIKA IZMEĐU „PRIZNATOG KAPITALA” I „REGULATORNOG KAPITALA”	3
3. PODRUČJE PRIMJENE POJMA „PRIZNATI KAPITAL”	4
4. PRIMJERENOST POJMA „PRIZNATI KAPITAL”	5
5. ZAKLJUČAK	5

1. UVOD

Kapitalni zahtjevi primjenjivi na investicijska društva s ograničenim uslugama ulaganja, bonitetni tretman kvalificiranih udjela institucije izvan financijskog sektora i definicija „velikih izloženosti” institucija i njihovih ograničenja temeljili su se, do 31. prosinca 2013., na pojmu „regulatorni kapital”¹.

Definicija „regulatornog kapitala” zamijenjena je 1. siječnja 2014. definicijom „priznatog kapitala” za potrebe uporabe u prethodno navedenim područjima reguliranim Uredbom (EU) br. 575/2013 o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva od 26. lipnja 2013. (u nastavku također Uredba o kapitalnim zahtjevima ili CRR).

Definicija „regulatornog kapitala” uvedena je bez procjene utjecaja. Zbog toga provedba novog sustava podliježe trogodišnjem prijelaznom razdoblju (završava 31. prosinca 2016.)² te preispitivanju prije potpune provedbe.

Izvješće ispunjava obvezu utvrđenu u članku 517. Uredbe o kapitalnim zahtjevima prema kojem Komisija preispituje i izvješćuje Europski parlament i Vijeće o primjerenosti definicije „priznatog kapitala” koja se upotrebljava za potrebe dijela drugoga glave III. i dijela četvrtog Uredbe o kapitalnim zahtjevima, a ako se smatra potrebnim, podnosi i prijedlog zakonodavnog akta.

Izvješće se temelji na mišljenju koje je izdalo Europsko nadzorno tijelo za bankarstvo (EBA) u suradnji s nacionalnim nadležnim tijelima od 17. veljače 2015.³

2. RAZLIKA IZMEĐU „PRIZNATOG KAPITALA” I „REGULATORNOG KAPITALA”

Člankom 4. stavkom 1. točkom (71) Uredbe o kapitalnim zahtjevima uvedena je nova osnova kapitala koja se naziva „priznati kapital” za primjenu glave III. dijela drugog, dijela četvrtog i članka 97. iste Uredbe.

U skladu s tim člankom „priznati kapital” definira se kao zbroj osnovnog kapitala i dopunskog kapitala. Međutim, iznos dopunskog kapitala priznatog kao „priznati kapital” na kraju prijelaznog razdoblja ne može prelaziti jednu trećinu osnovnog kapitala⁴.

Stoga pojam „priznati kapital” više ograničava od pojma „regulatorni kapital” zbog činjenice da se iznos instrumenata dopunskog kapitala veći od praga od jedne trećine ne može priznati kao „priznati kapital”⁵.

¹ Članak 4. stavak 1. točka (118) Uredbe (EU) br. 575/2013/EU Europskog parlamenta i Vijeća o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012, (SL L 176, 27.6.2013., str. 1.).

² Članak 494. Uredbe (EU) br. 575/2013/EU Europskog parlamenta i Vijeća o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012, (SL L 176, 27.6.2013., str. 1.).

³ Mišljenje EBA-e o *preispitivanju primjerenosti definicije „priznatog kapitala” na temelju članka 517. Uredbe (EU) br. 575/2013*, 17. veljače 2015.

⁴ Definicija „priznatog kapitala” koja se upotrebljava u svrhu izračunavanja kvalificiranih udjela malo se razlikuje od one koja se upotrebljava u druge svrhe.

⁵ Članak 4. stavak 1. točka (71) Uredbe (EU) br. 575/2013/EU Europskog parlamenta i Vijeća o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012, (SL L 176, 27.6.2013., str. 1.).

Za razliku od toga nema ograničenja za uključivanje dopunskog kapitala u „regulatorni kapital” koji se jednostavno sastoji od osnovnog kapitala i dopunskog kapitala⁶.

Pojam „priznati kapital” uveden je Uredbom o kapitalnim zahtjevima kako bi se ograničilo poticanje kreditnih institucija i investicijskih društava na smanjenje regulatornih ograničenja izdavanjem samo dopunskog kapitala (npr. dodatni dopunski kapital tim bi institucijama omogućio da na lakši način povećaju izloženost prema drugim ugovornim stranama ili obujam svojih kvalificiranih udjela nego izdavanjem osnovnog kapitala).

Kvaliteta dopunskog kapitala zapravo je manja od kvalitete osnovnog kapitala. Dok se osnovni kapital upotrebljava za apsorpciju gubitaka u situacijama neograničenog nastavka poslovanja, dopunski kapital može se upotrebljavati samo za apsorpciju gubitaka u situacijama likvidacije.

3. PODRUČJE PRIMJENE POJMA „PRIZNATI KAPITAL”

Od 1. siječnja 2014. „priznati kapital” upotrebljava se kao osnova kapitala za potrebe sljedećeg:

1. *Utvrdjivanje bonitetnog tretmana za kvalificirane udjele izvan financijskog sektora.*
U skladu s novim sustavom, u članku 89. Uredbe o kapitalnim zahtjevima utvrđuje se da nadležna tijela primjenjuju dva različita bonitetna tretmana po izboru na kvalificirane udjele u društvima koja obavljaju nefinancijske poslove:
 - zabranjuje se i. da iznos kvalificiranih udjela premašuje 15 % *priznatog kapitala* institucije i ii. da ukupni portfelj kvalificiranih udjela premašuje 60 % *priznatog kapitala* institucije.
 - primjenjuje se ponder rizika od 1 250 % na iznose koji premašuju pragove od 15 % i 60 %.
2. *Utvrdjivanje kapitalnih zahtjeva za investicijska društva s ograničenim uslugama ulaganja.* Investicijska društva iz članka 95. stavka 1., članka 96. stavka 1. i članka 4. stavka 1. podstavka 2. točke (c) Uredbe o kapitalnim zahtjevima moraju imati *priznati kapital* za najmanje jednu četvrtinu fiksnih općih troškova iz prethodne godine kako je utvrđeno u članku 97. Uredbe o kapitalnim zahtjevima.
3. *Definicija velike izloženosti.* Velika izloženost je izloženost institucije jednoj ugovornoj strani čija je vrijednost jednaka ili prelazi 10 % *priznatog kapitala* institucije kako je utvrđeno u članku 392. Uredbe o kapitalnim zahtjevima.
4. *Utvrdjivanje maksimalnog iznosa iznad kojeg institucije ne smiju biti izložene jednoj ugovornoj strani.* Izloženost institucije jednoj ugovornoj strani ne smije prelaziti 25 % njezinog *priznatog kapitala* (osim ako je navedeno drugačije) kako je utvrđeno u članku 395. Uredbe o kapitalnim zahtjevima.

U skladu s člankom 494. Uredbe o kapitalnim zahtjevima provedba definicije „priznatog kapitala” podliježe prijelaznom razdoblju od tri godine koje je započelo 2014. Dok je u 2014. kreditnim institucijama i investicijskim društvima još uvijek bilo dopušteno priznati dopunski kapital kao „priznati kapital” do 100 % osnovnog kapitala, od 2015. dopunski kapital smiju priznati kao „priznati kapital” do 75 % te u 2016. do 50 % osnovnog kapitala.

⁶ Članak 4. stavak 1. točka (118) Uredbe (EU) br. 575/2013/EU Europskog parlamenta i Vijeća o bonitetnim zahtjevima za kreditne institucije i investicijska društva i o izmjeni Uredbe (EU) br. 648/2012, (SL L 176, 27.6.2013., str. 1.).

Nakon što prijelazno razdoblje završi, sustav EU-a ograničit će dopunski kapital priznat kao „priznati kapital” na jednu trećinu osnovnog kapitala, čime će se zahtjevi Unije približiti nedavno izdanim Bazelskim standardima za veliku izloženost prema kojima se dopunski kapital ne može uzimati u obzir u svrhu primjene propisa o velikoj izloženosti⁷.

4. PRIMJERENOST POJMA „PRIZNATI KAPITAL”

Kako bi se prikupile informacije o utjecaju novog sustava na institucije, zatraženo je savjetovanje Europskog nadzornog tijela za bankarstvo (EBA) i nacionalnih tijela. Iskustvom iz prve godine primjene pojma „priznati kapital” pokazalo se da nema posebne zabrinutosti. EBA je u svojem mišljenju zaključila da nema „*saznanja o bilo kakvoj zabrinutosti koju bi izrazile institucije u vezi s primjenom definicije*” niti „*o bilo kakvim empirijskim dokazima koji bi doveli do zaključka da bi nova, stroža osnova kapitala za veliku izloženost imala znatan negativan utjecaj na izloženost institucija*”.

Međutim, dosad su rezultati procjene povezani s ograničenim iskustvom. Novi propisi primjenjuju se od 2014. te će se u potpunosti provesti tek 2016.

Podaci se mogu propisno prikupiti tek na kraju prijelaznog razdoblja.

5. ZAKLJUČAK

Analizom dostupnih informacija dosad nisu otkriveni nikakvi posebni problemi koji bi mogli dovesti u pitanje primjerenost uporabe definicije „priznatog kapitala” za potrebe glave III. dijela drugog, dijela četvrtog i članka 97. Uredbe o kapitalnim zahtjevima.

Stoga se u ovom trenutku ne čini prikladnim iznositi bilo kakav zakonodavni prijedlog o izmjeni postojećeg sustava.

Međutim, Komisija će u suradnji s Europskim nadzornim tijelom za bankarstvo (EBA) nastaviti pratiti primjenu novog sustava te i dalje na temelju prikupljenih podataka razmatrati treba li zadržati definiciju „priznatog kapitala”.

Iskustvo koje su nadležna tijela stekla u provedbi definicije „priznatog kapitala” tijekom prijelaznog razdoblja pridonijet će razmatranju Komisije jesu li potrebne izmjene trenutačnog sustava.

⁷ BCBS, *Supervisory framework for measuring and controlling large exposures*, travanj 2014., dostupno na <http://www.bis.org/publ/bcbs283.pdf>.